

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดสุพรรณบุรี

วันที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี		โจทก์
		นายสมเกียรติหรือเปิร์ต	ที่ ๑	
		นายบุญพิทักษ์หรืออื่น	ที่ ๒	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสอง กับนายเอกลักษณ์หรือเอก จำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๐/๒๕๕๙ ของศาลนี้ ร่วมกันมี เมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๙๘๗ เม็ดหรือหน่วยการใช้ น้ำหนัก สุทธิ ๙๓.๙๙๔ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๑๑.๘๘๔ กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และ

- ๒ -

ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวให้แก่สายลับผู้ล่อซื้อในราคา ๗๘,๐๐๐ บาท โดยไม่ได้รับอนุญาต
เหตุเกิดที่ตำบลวังยาง อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี เจ้าพนักงานจับกุมจำเลยทั้งสองกับพวก
ได้พร้อมยึดธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อ ๗๘,๐๐๐ บาท เมทแอมเฟตามีนดังกล่าว โทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ด
๓ เครื่อง ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเลยทั้งสองกับพวกได้ใช้ในการติดต่อจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน
ให้แก่สายลับ และรถยนต์หมายเลขทะเบียน นข ๓๑๙๒ สุพรรณบุรี ๑ คัน ซึ่งเป็นยานพาหนะที่
จำเลยทั้งสองกับพวกได้ใช้ในการนำเมทแอมเฟตามีนไปจำหน่ายให้แก่สายลับเป็นของกลาง
ธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อของกลางเป็นของเจ้าพนักงาน โจทก์แจ้งให้เจ้าพนักงานจัดการตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ แล้ว ส่วนเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ด
และรถยนต์ของกลาง ศาลนี้ได้มีคำพิพากษาให้ริบแล้ว ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๐/๒๕๕๙
ก่อนคดีนี้ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จำเลยที่ ๑ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก ๕ ปี ๓ เดือน
ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๖๓๕/๒๕๕๘ ของศาลนี้
จำเลยที่ ๑ กลับมากระทำความผิดในคดีนี้อีกภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ ขอให้ลงโทษตาม

- ๓ -

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๙๗, ๑๐๐/๑

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓ เพิ่มโทษจำเลยที่ ๑ กึ่งหนึ่งตามกฎหมาย

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดี

ที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจร่วมกัน

ประชุมวางแผนล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายเอกลักษณ์หรือเอก จำนวน ๕ ก้อน ประมาณ ๑,๐๐๐ เม็ด

ในราคา ๗๘,๐๐๐ บาท และสามารถจับกุมนายเอกลักษณ์ได้พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีน ๙๘๗ เม็ด ธนบัตรที่ใช้

ล่อซื้อ ๗๘,๐๐๐ บาท ภาพถ่ายธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อ รถยนต์กระบะ ๑ คัน และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑

เครื่อง เป็นของกลาง นายเอกลักษณ์ให้การว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจากจำเลยที่ ๑ ขณะนี้

จำเลยที่ ๑ กำลังรอรับเงินค่าเมทแอมเฟตามีนอยู่ที่ตู้แดงและซ่อมรถของจำเลยที่ ๑ เจ้าพนักงาน

ตำรวจจึงติดตามไปขยายผลและจับกุมจำเลยที่ ๑ ได้พร้อมกับยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ เครื่อง เป็น

ของกลาง จำเลยที่ ๑ ให้การว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจากจำเลยที่ ๒ และใช้โทรศัพท์ติดต่อ

เรื่องเมทแอมเฟตามีนกับนายเอกลักษณ์ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ ๒ ซึ่งขณะนั้นอยู่ที่ตู้แดงรถ

- ๔ -

และซ่อมรถของจำเลยที่ ๑ พร้อมกับยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ เครื่อง เป็นของกลาง กับยึดรถยนต์ ๑ คัน และ
สร้อยคอทองคำ ๑ เส้น ของจำเลยที่ ๒ ไว้ตรวจสอบ จำเลยที่ ๒ ให้การว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมา
จากนายกำพลหรือกำ แล้วนำมาจำหน่ายให้แก่จำเลยที่ ๑ และใช้โทรศัพท์ติดต่อเรื่องเมทแอมเฟตามีน
กับจำเลยที่ ๑ ในชั้นจับกุมเจ้าพนักงานตำรวจ แจ้งข้อหาแก่นายเอกลักษณ์และจำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันมี
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน นายเอกลักษณ์และ
จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่นายเอกลักษณ์และจำเลย
ทั้งสองเช่นเดียวกับชั้นจับกุม นายเอกลักษณ์ให้การรับสารภาพ ส่วนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

จำเลยทั้งสองนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของอยู่แต่งรถยนต์และซ่อมรถยนต์
นายเอกลักษณ์หรือเอก เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตรงกับวันอาทิตย์
ช่วงเช้า จำเลยที่ ๒ โทรศัพท์สอบถามจำเลยที่ ๑ ว่าอยู่ของจำเลยที่ ๑ เปิดทำการหรือไม่ จะนำรถยนต์
ไปซ่อม จำเลยที่ ๑ แจ้งว่าเปิดทำการ จำเลยที่ ๒ จึงขับรถยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นแจ๊ส สีขาว หมายเลข
ทะเบียน ๔ กต ๗๖๔๘ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นของนางสาวเกษสรา คนรักของจำเลยที่ ๒ มาให้จำเลยที่ ๑
เปลี่ยนหลอดไฟหน้ารถที่อุดังกล่าวในเวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ โทรศัพท์ตามนาย

- ๕ -

เอกลักษณ์ แต่นายเอกลักษณ์ไม่รับสาย ต่อมาเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจมาขอตรวจค้นอยู่ของจำเลยที่ ๑ พร้อมกับ ยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยทั้งสองไป จากนั้นเชิญตัวจำเลยทั้งสอง ไปให้ถ้อยคำที่ศูนย์อำนวยการปราบปรามยาเสพติดอุดรจังหวัดสุพรรณบุรี ในชั้นจับกุมจำเลยทั้งสอง ให้การปฏิเสธว่าไม่ได้รู้เห็น เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของนายเอกลักษณ์ เจ้าพนักงานตำรวจ ให้จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อ ในเอกสารหลายฉบับโดยไม่ได้อ่านข้อความให้ฟังและจำเลยทั้งสองก็ไม่ได้อ่านว่าเป็นการให้การรับสารภาพ เจ้าพนักงานตำรวจแจ้งจำเลยที่ ๒ ว่าหากให้ข้อมูลขยายผลจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษรายอื่นก็จะปล่อยตัวไป จำเลยที่ ๒ แจ้งว่านายกำพลหรือกำ มีเมทแอมเฟตามีนเพื่อหวังให้เจ้าพนักงานตำรวจปล่อยตัว เจ้าพนักงานตำรวจวางแผนพาจำเลยที่ ๒ ไปจับกุมนายกำพล แต่ไม่สามารถจับกุมนายกำพลได้

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยทั้งสองแล้ว ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของอยู่แต่งรถและซ่อมรถชื่อ บังเบิร์ด Racing Shop ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลศรีประจันต์ อำเภอสรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามสำเนาใบทะเบียนพาณิชย์เอกสารหมายเลข ๒ นายเอกลักษณ์หรือเอก จำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๑๑๐/๒๕๕๙ ของศาลนี้ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๑ ทำหน้าที่ซ่อม

- ๖ -

รถยนต์ ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจร่วมกันวางแผนให้สายลับล่อซื้อ
เมทแอมเฟตามีน อันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๕ ฤง ประมาณ ๑,๐๐๐ เม็ด จากนายเอกลักษณ์ใน
ราคา ๗๘,๐๐๐ บาท และสามารถจับกุมนายเอกลักษณ์ได้พร้อมกับยึดเมทแอมเฟตามีน ๙๘๗ เม็ด ธนบัตรที่ใช้
ล่อซื้อ ๗๘,๐๐๐ บาท ภาพถ่ายธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อหมาย จ.๑๕ รถยนต์กระบะ ยี่ห้อฮิซุซุ สีเขียว
หมายเลขทะเบียน นข ๓๑๙๒ สุพรรณบุรี และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อแอปเปิ้ล รุ่นไอโฟน ๔S สีขาว
หมายเลข ๐๙ ๘๓๕๗ ๙๐๙๕ เป็นของกลาง ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจร่วมกันจับกุมจำเลยทั้งสองพร้อมกับ
ยึดโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อซัมซุง รุ่นฮีโร่ สีขาว หมายเลข ๐๙ ๒๒๖๔ ๓๑๒๐ ของจำเลยที่ ๑ และ
โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อแอปเปิ้ล รุ่นไอโฟน ๔ สีดำ หมายเลข ๐๙ ๓๘๗๑ ๖๕๙๕ ของจำเลยที่ ๒ เป็น
ของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมาย จ.๒ และภาพถ่ายของกลางคดีอาญาหมาย จ.๘ กับ
ยึดรถยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นแจ๊ส สีขาว หมายเลขทะเบียน ๔ กต ๗๖๔๘ กรุงเทพมหานคร และสร้อยคอ
ทองคำ ๑ เส้น ของจำเลยที่ ๒ ไว้ตรวจสอบ ตามบันทึกยึดทรัพย์สินเอกสารหมาย จ.๑๐ เมทแอมเฟตามีน
ของกลางมีน้ำหนักสุทธิ ๙๓.๙๙๔ กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ ๑๑.๘๘๔ กรัม ตามรายงานการ
ตรวจพิสูจน์เอกสารหมาย จ.๑ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันกับนายเอกลักษณ์กระทำ

- ๗ -

ความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์มีพยานตำรวจโทภูษธร และพันตำรวจตรีปกรณัม เจ้าพนักงานตำรวจ
ผู้ร่วมจับกุมเป็นพยานเบิกความในทำนองเดียวกันว่า หลังจากจับกุมนายเอกลักษณะได้แล้ว พยานทั้งสอง
ตรวจค้นภายในรถยนต์กระบะของนายเอกลักษณะพบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อแอปเปิ้ล รุ่นไอโฟน ๔S
สีขาว ๑ เครื่อง วางอยู่ที่เกียร์ นายเอกลักษณะรับว่าเป็นของตนเองที่ใช้ในการติดต่อกับสายลับเรื่อง
เมทแอมเฟตามีน ระหว่างนั้นมีสายโทรศัพท์เรียกเข้าเป็นหมายเลขโทรศัพท์ลงท้ายด้วย ๓๑๒๐
ชื่อ จานเบิร์ต มาที่โทรศัพท์เคลื่อนที่ของนายเอกลักษณะหลายครั้ง นายเอกลักษณะแจ้งว่าเป็นจำเลยที่ ๑
ซึ่งเป็นเจ้าของอู่แต่งรถยนต์ที่ตำบลและอำเภอศรีประจันต์ ห่างจากจุดจับกุมประมาณ ๑๐ กิโลเมตร
จำเลยที่ ๑ กำลังรอรับเงินค่าเมทแอมเฟตามีนอยู่ที่อู่ดังกล่าว พันตำรวจโทตรีปกรณัมกับพวกจึงควบคุมตัวนาย
เอกลักษณะขึ้นรถยนต์พาไปที่อู่ของจำเลยที่ ๑ ส่วนพันตำรวจโทภูษธรกับพวกที่เหลือขับรถยนต์ตามไป
เมื่อไปถึงนายเอกลักษณะแจ้งพันตำรวจตรีปกรณัมว่าผู้ชายที่มีรอยสักตามร่างกายไว้ผมยาว คือจำเลยที่ ๑
ส่วนผู้ชายอีกคนหนึ่งที่ยืนอยู่ข้าง ๆ คือจำเลยที่ ๒ พันตำรวจตรีปกรณัมลงจากรถยนต์แสดงตนเป็น
เจ้าพนักงานตำรวจพร้อมกับแสดงบัตรประจำตัวเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และ
แจ้งให้จำเลยทั้งสองทราบว่านายเอกลักษณะถูกจับกุมพร้อมของกลาง เป็นเมทแอมเฟตามีน ๕ ฤกษ์ ขอทำการ

- ๘ -

ตรวจค้นอยู่ของจำเลยที่ ๑ ผลการตรวจค้นไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย พบเพียงโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อซัมซุง รุ่นฮีโร่ สีขาว ๑ เครื่อง วางอยู่บนแคร่ไม้ จากการตรวจสอบพบว่าเป็นหมายเลขโทรศัพท์ลงท้ายด้วย ๓๑๒๐ ระหว่างนั้นพันตำรวจโทกฤษกรกับพวกที่เหลื่อมมาถึง จากการสอบถามจำเลยที่ ๑ ว่าเป็น โทรศัพท์ของตนเองที่ใช้ในการติดต่อจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ นายเอกลักษณ์ และกำลังรอรับเงิน ค่าเมทแอมเฟตามีนจากนายเอกลักษณ์ จำเลยที่ ๑ จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ นายเอกลักษณ์ ๕ ก้อน ในราคาถุงละ ๑๓,๕๐๐ บาท โดยซื้อมาจากจำเลยที่ ๒ ในราคาถุงละ ๑๑,๗๐๐ บาท จากการ สอบถามจำเลยที่ ๒ ระบุว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนมาจากนายกำพลหรือกำ ในราคาถุงละ ๑๑,๕๐๐ บาท แล้วนำมาจำหน่ายต่อให้แก่จำเลยที่ ๑ เจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นตัวจำเลยที่ ๒ พบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ยี่ห้อ แอปเปิ้ล รุ่นไอโฟน ๔ สีดำ ๑ เครื่อง ในกระเป๋าทางเกงด้านหน้าข้างขวา จากการสอบถามจำเลยที่ ๒ รับ ว่าเป็นของตนเองที่ใช้ในการติดต่อเรื่องเมทแอมเฟตามีนกับจำเลยที่ ๑ จากนั้นควบคุมตัวนาย เอกลักษณ์และจำเลยทั้งสองไปที่ศูนย์อำนวยการปราบปรามยาเสพติดอุดรจังหวัดสุพรรณบุรี ตามภาพถ่ายประกอบการจับกุมหมาย จ.๑๓ แผ่นที่ ๑ ถึงแผ่นที่ ๖ และ จ.๑๙ ในชั้นจับกุมพยานทั้งสองแจ้ง ข้อหาแก่นายเอกลักษณ์และจำเลยทั้งสองว่า ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน ๙๘๗ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

- ๙ -

และร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำนวนดังกล่าว นายเอกลักษณ์และจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๙ พันตำรวจตรีปกรณ์และร้อยตำรวจเอกชัจจ์ชัย ร่วมกันสอบปากคำนายเอกลักษณ์กับจำเลยที่ ๑ พันตำรวจโทภูษธรสอบปากคำจำเลยที่ ๒ ตามบันทึกถ้อยคำและบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๒ ถึง จ.๒๔ นายเอกลักษณ์ชี้ยืนยันภาพถ่ายจำเลยที่ ๑ ตามข้อมูลทะเบียนราษฎร เอกสารหมาย จ.๑๖ ว่าคือบุคคลที่สั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ ๒ แล้วนำมาจำหน่ายให้แก่ นายเอกลักษณ์ จำเลยที่ ๑ ชี้ยืนยันภาพถ่ายจำเลยที่ ๒ ตามข้อมูลทะเบียนราษฎรเอกสารหมาย จ.๑๘ แผ่นที่ ๑ ว่าคือบุคคลที่นำเมทแอมเฟตามีน ๕ ถูกลง มาให้แก่จำเลยที่ ๑ เพื่อส่งมอบให้แก่ นายเอกลักษณ์นำไปส่งมอบให้แก่สายลับ จำเลยที่ ๒ ชี้ยืนยันภาพถ่ายนายกำพลตามข้อมูลทะเบียนราษฎรเอกสารหมาย จ.๑๗ ว่าเป็นบุคคลที่จำเลยที่ ๒ ไปซื้อเมทแอมเฟตามีนมาส่งมอบให้แก่ นายเอกลักษณ์ พันตำรวจตรีปกรณ์ตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๑ นายเอกลักษณ์ และจำเลยที่ ๒ พบว่ามีการบันทึกชื่อและรายการโทรติดต่อกัน ตามบันทึกรายการใช้โทรศัพท์และข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เอกสารหมาย จ.๑๒ จ.๑๔ และ จ.๑๘ แผ่นที่ ๒ และแผ่นที่ ๓ ตามลำดับกับภาพถ่ายประกอบการจับกุมหมาย จ.๑๓ แผ่นที่ ๗ ถึงแผ่นที่ ๙ พันตำรวจตรีปกรณ์แจ้งแก่จำเลยที่ ๒

- ๑๐ -

ว่าหากให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายอื่นจะได้รับลดโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ จำเลยที่ ๒ ให้ข้อมูลว่า นายกำพลมีพฤติการณ์ลักลอบจำหน่ายยาเสพติดให้แก่บุคคลทั่วไปในเขตพื้นที่อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี จำเลยที่ ๒ สมครใจเป็นสายลับล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายกำพล จึงวางแผนให้จำเลยที่ ๒ โทรสั่งซื้อเมทแอมเฟตามีนจากนายกำพล ๑ มัด ประมาณ ๒,๐๐๐ เม็ด ในราคา ๑๑๕,๐๐๐ บาท นัดส่งมอบกันที่บริเวณหน้าวัดลำพระยา หมู่ที่ ๑ ตำบลย่านยาว อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ในเวลา ๑๙.๓๐ นาฬิกา แต่เมื่อถึงเวลาและสถานที่นัดหมายปรากฏว่านายกำพลไหวตัวหลบหนีไปได้ หลังจากนั้นควบคุมตัวนายเอกลักษณะและจำเลยทั้งสองพร้อมของกลางทั้งหมดส่งพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรศรีประจันต์ดำเนินคดีตามกฎหมาย เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจไม่เคยสืบสวนทราบมาก่อนว่าจำเลยทั้งสองมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษโดยเฉพาะเมทแอมเฟตามีน และเกี่ยวข้องกับการลักลอบจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของนายเอกลักษณะหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ประชุมวางแผนล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางก็เห็นได้ชัดว่ามุ่งประสงค์ที่จะจับกุมนายเอกลักษณะ เป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่เจ้าพนักงานตำรวจได้รับทราบข้อมูลจากการสนทนา

- ๑๑ -

ทางโทรศัพท์ระหว่างสายลับกับนายเอกลักษณ์ว่านายเอกลักษณ์กำลังจะขั้บรถยนต์ไปเอาเมทแอมเฟตามีน มาส่งมอบให้แก่สายลับ เจ้าพนักงานตำรวจกลับไม่ขั้บรถยนต์สะกดรอยตามนายเอกลักษณ์ไปเพื่อให้ ทราบแน่ชัดว่านายเอกลักษณ์นำเมทแอมเฟตามีนของกลางจากแหล่งใดมาส่งมอบ ทั้ง ๆ ที่เจ้าพนักงานตำรวจ สามารถใช้กล้องวงจรปิดซึ่งติดตั้งอยู่หน้ารถยนต์บันทึกภาพไว้เป็นหลักฐานได้ ฉะนั้น สาเหตุที่ทำให้ จำเลยทั้งสองถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมและดำเนินคดีนี้จึงกล่าวได้ว่าเป็นผลอันสืบเนื่องมาจากการที่ เจ้าพนักงานตำรวจได้รับทราบข้อมูลจากนายเอกลักษณ์ที่ให้การในชั้นจับกุมว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลาง มาจากจำเลยที่ ๑ กับข้อมูลจากจำเลยที่ ๑ ที่ให้การในชั้นจับกุมว่าซื้อเมทแอมเฟตามีนของกลางมาจาก จำเลยที่ ๒ คำให้การของนายเอกลักษณ์และจำเลยที่ ๑ ดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นคำขัดท้อระหว่าง ผู้กระทำความผิดด้วยกัน ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗/๑ วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ บัญญัติให้ศาลต้องวินิจฉัย ชั่งน้ำหนักด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนี้โดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมี เหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน เมื่อพิเคราะห์ถึงพฤติการณ์ในการจับกุมจำเลยทั้งสองตามคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากดังกล่าว

- ๑๒ -

ประกอบบันทึกการจับกุมเอกสารหมาย จ.๙ แล้ว จะเห็นได้ว่านายเอกลักษณะเพียงแต่ให้ข้อมูลแก่
เจ้าพนักงานตำรวจในเบื้องต้นว่าจำเลยที่ ๑ นำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาให้นายเอกลักษณะจำหน่าย
แก่สายลับเท่านั้น ไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนว่านายเอกลักษณะได้รับเมทแอมเฟตามีนของกลางจากจำเลยที่ ๑
ที่ไหน เมื่อใด และด้วยวิธีการอย่างไร ทั้งการที่นายเอกลักษณะพาเจ้าพนักงานตำรวจไปที่อยู่ของจำเลยที่ ๑
และให้ข้อมูลแก่เจ้าพนักงานตำรวจก่อนเข้าจับกุมจำเลยทั้งสองว่าผู้ชายที่ยืนอยู่ข้างจำเลยที่ ๑ คือ
จำเลยที่ ๒ นั้น ตามคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่านายเอกลักษณะ
เคยรู้จักสนิทสนมกับจำเลยที่ ๒ มาก่อน นายเอกลักษณะย่อมไม่อาจยืนยันได้ว่าเป็นจำเลยที่ ๒
ซึ่งสอดคล้องกับที่เจ้าพนักงานตำรวจไม่ได้ให้นายเอกลักษณะชี้ยืนยันภาพถ่ายจำเลยที่ ๒ ตามข้อมูล
ทะเบียนราษฎร์เอกสารหมาย จ.๑๘ แผ่นที่ ๑ ด้วย ในทางตรงกันข้าม ข้อเท็จจริงกลับปรากฏตาม
สำเนาบันทึกคำให้การของนายเอกลักษณะในชั้นสอบสวนเอกสารหมาย ล.๑ ซึ่งโจทก์ไม่ได้นำสืบโต้แย้ง
คัดค้านว่า นายเอกลักษณะให้การรับสารภาพว่ากระทำความผิดเพียงผู้เดียว และให้รายละเอียดเพิ่มเติมว่า
ในชั้นจับกุมนายเอกลักษณะแจ้งแก่เจ้าพนักงานตำรวจแล้วว่าจำเลยที่ ๑ โทรมหานายเอกลักษณะ
หลายครั้งเพื่อตามไปทำงาน แต่เจ้าพนักงานตำรวจไม่เชื่อและควบคุมตัวนายเอกลักษณะไปที่อยู่ของ

- ๑๓ -

จำเลยที่ ๑ เมื่อไปถึงจำเลยที่ ๑ รับว่าได้โทรตามนายเอกลักษณะให้มาทำงานที่ร้านจริง เจ้าพนักงานตำรวจบังคับให้นายเอกลักษณะชดทอดจำเลยทั้งสองเพราะไม่เชื่อว่าจำเลยทั้งสองจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเมทแอมเฟตามีนของกลาง นายเอกลักษณะลงชื่อในบันทึกการจับกุมโดยไม่ได้อ่านและเจ้าพนักงานตำรวจก็ไม่ได้อ่านให้ฟัง เมื่อปรากฏว่านายเอกลักษณะให้การต่อพนักงานสอบสวนในวันรุ่งขึ้นหลังวันเกิดเหตุและพนักงานสอบสวนได้จัดหาทนายความเข้าร่วมรับฟังการสอบปากคำแล้ว เชื่อว่านายเอกลักษณะให้การต่อพนักงานสอบสวนด้วยความสมัครใจตามความสัตย์จริง ยิ่งกว่านั้นในการไปตรวจสถานที่เกิดเหตุของพนักงานสอบสวนซึ่งกระทำขึ้นภายหลังวันเกิดเหตุ ๒ วัน พนักงานสอบสวนได้เขียนคำอธิบายตำแหน่งหมายเลข ๔ ในแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.๔ ว่าหมายถึงจุดที่นายเอกลักษณะนำเมทแอมเฟตามีนของกลางที่ซุกซ่อนไว้ที่โคนต้นไม้ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ (สายสุพรรณบุรี - ชัยนาท) ไปมอบให้แก่สายลับ โดยพันตำรวจโทบุญชูรลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวด้วย และพนักงานสอบสวนพิมพ์คำอธิบายได้ภาพถ่ายที่เกิดเหตุหมายเลข จ.๕ มีรายละเอียดสอดคล้องตรงกับที่ระบุในแผนที่สังเขปดังกล่าว อีกทั้งในวันเดียวกันนั้นพนักงานสอบสวนนำนายเอกลักษณะไปชี้สถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพตามบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพเอกสารหมายเลข จ.๖ และภาพถ่ายหมายเลข จ.๗

- ๑๔ -

นายเอกลักษณ์ก็นำซีโคโนตันไม้ซึ่งเป็นจุดที่นำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาชุกซ่อนไว้ก่อนส่งมอบให้แก่สายลับ
เช่นนี้ย่อมสนับสนุนคำให้การของนายเอกลักษณ์ในชั้นสอบสวนให้มีน้ำหนักรับฟังเป็นความจริงมาก
ยิ่งขึ้น สำหรับข้อมูลการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของนายเอกลักษณ์และจำเลยทั้งสองคงมีเพียงรายชื่อ
ผู้ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ วันและเวลาในการใช้โทรศัพท์ ซึ่งยังไม่อาจบ่งชี้ได้ว่าเป็นการติดต่อพูดคุยกัน
เกี่ยวกับเรื่องเมทแอมเฟตามีนของกลาง ในชั้นจับกุมแม้จำเลยทั้งสองจะให้การรับสารภาพต่อ
เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมว่าจำเลยทั้งสองได้กระทำความผิด แต่คำให้การรับสารภาพชั้นจับกุมนั้น
ต้องห้ามมิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ วรรคท้าย
ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ส่วนบันทึกถ้อยคำของ
นายเอกลักษณ์และจำเลยที่ ๑ เอกสารหมาย จ.๒๒ และ จ.๒๓ เมื่อปรากฏว่าโจทก์ยื่นบัญชีระบุ
อ้างเป็นพยานเพิ่มเติมในวันสืบพยานโจทก์ อันเป็นเวลาภายหลังจากระยะเวลาที่กำหนดให้โจทก์
ยื่นบัญชีระบุพยานได้สิ้นสุดลง โดยไม่ปรากฏว่าโจทก์มีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าโจทก์ไม่สามารถ
ทราบได้ว่าต้องนำบันทึกถ้อยคำดังกล่าวมาสืบ หรือไม่ทราบว่าบันทึกถ้อยคำดังกล่าวได้มีอยู่ หรือมีเหตุ
สมควรอื่นใด ทั้งมิใช่เป็นการจำเป็นที่ศาลจะต้องสืบพยานหลักฐานดังกล่าวเพื่อให้การวินิจฉัยชี้ขาด

- ๑๕ -

ข้อสำคัญแห่งประเด็นเป็นไปโดยเที่ยงธรรม ถึงแม้ว่าศาลจะอนุญาตให้โจทก์นำสืบอ้างเป็น
พยานหลักฐานก็ตาม ศาลก็ไม่อาจนำมารับฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๙/๑ วรรคสาม ประกอบพระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ ส่วนบันทึกคำให้การของจำเลยที่ ๒ เอกสารหมาย จ.๒๔
เป็นการให้ถ้อยคำอื่นใดที่มีใช้คำให้การรับสารภาพของจำเลยที่ ๒ ภายหลังจากเจ้าพนักงานตำรวจ
จับกุมจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ต้องหาแล้ว เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับกุมจึงมีหน้าที่ต้องแจ้งให้จำเลยที่ ๒
ผู้ถูกจับกุมทราบเสียก่อนว่าจำเลยที่ ๒ มีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้และถ้อยคำของจำเลยที่ ๒ นั้น
อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ตลอดจนมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ
หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๓ วรรคสอง
ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจ
ผู้จับกุมมิได้แจ้งสิทธิดังกล่าวแก่จำเลยที่ ๒ บันทึกคำให้การของจำเลยที่ ๒ ดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟัง
เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยที่ ๒ ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๘๔ วรรคท้าย ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓

- ๑๖ -

นอกจากนี้ในชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธต่อพนักงานสอบสวนในวันรุ่งขึ้นหลังวันเกิดเหตุ รวมทั้งไม่ยินยอมลงลายมือชื่อในบัญชีของกลาง พยานหลักฐานของโจทก์เพียงพอที่น่าสืบมายังมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันกับนายเอกลักษณะกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ คดีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยพยานหลักฐานจำเลยทั้งสอง

พิพากษายกฟ้อง.

นายชูเกียรติ ภาณุกรอุดม

นางสาวเด่นฟ้า เรืองฤทธิ์เดช